

خاطره بازی با اکبر رحمتی به مناسبت بیش از نیم قرن فعالیتش در عرصه بازیگری

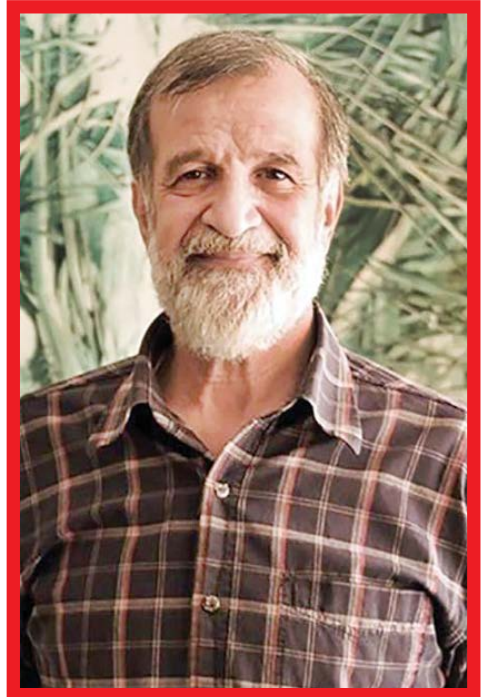
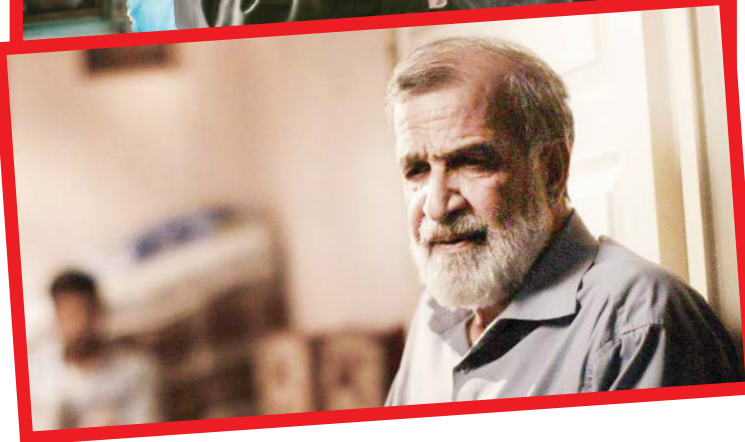
مردم هنوز از مش خیرا... حرف می زنند

زهرا صلاواتی

روزنامه نگار

از آغاز فعالیت اکبر رحمتی در عرصه بازیگری بیش از نیم قرن می گذرد و او در این سال ها در سریال های خاطره انگیز زیادی به ایفای نقش پرداخته است. مخاطبان قاب کوچک هنوز بازی های این بازیگر پیشکسوت را در سریال هایی مانند محله بهداشت، عطر گل یاس، مش خیرا... صندوقچه اسرار، گرگ ها، زیر بازارچه، هتل پیاده رو و خوش رکاب به یاد دارند. رحمتی در طی بیش از پنج دهه فعالیت همیشه نقش های مثبت بازی کرده است، می گوید برایش مثبت و منفی بودن نقش تفاوتی ندارد و یک بازیگر باید بتواند از پس ایفای هر نقشی بر بیاید. او البته تاکید می کند که همیشه دوست داشته نقش های منفی هم بازی کند اما هیچ گاه پیشنهاد چنین نقش هایی را نداشته است. این بازیگر کهنه کار که اتفاقا برخلاف بسیاری از همکاران و هم سنانش روزهای پرکاری را پشت سر می گذارد، اعتقاد دارد مسیر درستی را در بازیگری پیموده است و اگر دوباره به گذشته بازگردد، همین مسیر را خواهد رفت. شوق پرواز، کلاه پهلوی، در چشم باد، گمشدگان، زیر خاکی و بی نشان از دیگر سریال هایی به شمار می روند که اکبر رحمتی در آنها به ایفای نقش پرداخته است.

به نظر می رسد برخلاف بسیاری از بازیگران پیشکسوت که از کم کاری گلایه دارند شما در سال های اخیر به نسبت پرکار بوده اید و از این نظر مشکلی ندارید.

بله، سالی دو سه کار داشتم و دیگر در این سن وسال نمی توانم بیشتر کار کنم. توان و انرژی اش را ندارم. سال گذشته سریال های بی نشان و آزادی مشروط را کار کردم و امسال هم فیلم هتل را روی پرده سینماها دارم.

شنیده ایم این روزها مشغول بازی در سریال تلویزیونی چرخ گردون هستید، به غیر از این اثر در مجموعه دیگری هم بازی داشته اید؟

در حال حاضر مشغول بازی در سریال تلویزیونی چرخ گردون به کارگردانی جواد مزدآبادی هستم. پیش از این نیز در کار آقای ده نمکی به نام رستگاری حضور داشتم و بازی می کردم.

چه میزان از اوقات فراغت تان را به دیدن تلویزیون اختصاص می دهید؟

اگر برنامه جالبی در حال پخش باشد حتما تماشا می کنم. بیشتر اوقات فراغت را به مطالعه می گذرانم. به خواندن کتاب علاقه زیادی دارم و اگر در خانه باشم ترجیح می دهم به جای هر کاری مطالعه کنم.

شما بیش از نیم قرن است که در بازیگری فعال هستید. برای مان بگویند چگونه شد که به این عرصه ورود کردید؟

ماجرایش خیلی مفصل است. به سال های خیلی دور برمی گردد. از سال ۱۳۴۶ وارد کار بازیگری شدم. بازیگری را خیلی دوست داشتم و علاقه و انگیزه زیادی در خود نسبت به آن احساس می کردم. البته کارم را به شکل حرفه ای از سال ۱۳۴۹ و با کارگاه نمایش شروع کردم.

با این که کارتان را در بازیگری با تئاتر آغاز کردید و در دهه ۶۰ و حتی ۷۰ روی صحنه نمایش فعال بودید اما سال ها ست در هیچ تئاتری بازی نکرده اید. دلیلش چیست؟

آرام آرام مسیر بازیگری ام به سمت سینما و تلویزیون کشیده شد

و بیشتر وقت و تمرکز را برای بازی در فیلم ها و سریال ها گذاشتم. از طرف دیگر، تئاتر منبع درآمد خوبی نیست و به لحاظ اقتصادی وضعیت درستی ندارد.

پس بیشتر بحث مالی مطرح بوده است؟

خیر، همه چیز به مسائل مالی و دستمزد هم باز نمی گردد. خودم دوست داشتم بیشتر روی یکی دو حوزه مشخص تمرکز کنم و به همین دلیل به سمت تلویزیون و سینما کشیده شدم. دوست داشتم بیشتر کار تصویری کنم. سینما و تلویزیون هم برایم تفاوتی ندارد. مهم این است که مردم از کارم راضی باشند.

شما تا به امروز در برخی از خاطره انگیزترین و ماندگارترین سریال های تلویزیونی مانند محله بهداشت، آینه، گرگ ها، عطر گل یاس، هتل پیاده رو، مش خیرا... صندوقچه اسرار و ورثه آقای نیکبخت بازی کرده اید. خودتان کدام یک از این سریال ها را بیشتر دوست دارید و اثر محبوب تان است؟

خیلی از این سریال ها را دوست دارم و خاطرات زیادی از بازی در آنها در یادم مانده است. دلم می خواهد تلویزیون سریال هایی مثل آینه، گرگ ها و مش خیرا... صندوقچه اسرار را دوباره پخش کند. چندوقت پیش سریال عطر گل یاس را دیدم و بسیار لذت بردم و کلی خاطره برایم تجدید شد.

بازیخشی سریال عطر گل یاس را از شبکه آی فیلم تماشا کردید؟

بله، شبکه آی فیلم را گاهی اوقات می بینم. تماشا می کنم دوباره سریال های قدیمی را دوست دارم.

حالا که صحبت از عطر گل یاس شد به نظر می رسد تنها نقش نسبتا منفی تاریخ بازیگری تان را در همین سریال داشتید.

بله، تنها نقش منفی ام در همین سریال بود. البته این نقش خیلی هم منفی نبود. الان که نگاه می کنم، می بینم تمام آدم های دور و اطرافم شبیه همان شخصیت هستند و دیگر نقش منفی به حساب نمی آید.

خودتان نقش های مثبت را برای بازی ترجیح می دهید یا منفی را؟

برایم فرقی نمی کند. نقش، نقش است. بازیگر باید بتواند از پس ایفای هر نقشی بر بیاید. مثبت و منفی بودنش اهمیتی ندارد.

پس چرا در کارنامه بازیگری تان نقش های مثبت اکثریت مطلق دارند؟

خودم همیشه دوست داشتم و دارم که نقش های منفی را هم تجربه کنم اما پیشنهاد نمی شود. همه پیشنهاد هایی که طی این سال ها داشته ام مثبت بوده است. البته باز هم می گویم که در بازیگری نقش منفی و مثبت اهمیتی ندارد. چیزی که مهم است توانایی بازیگر در ارتباطش با نقش و ایفای موفق و باورپذیر آن است.

مسلماً وقتی با مردم در کوچه و خیابان روبه روی شوید با شما سر صحبت را باز می کنند. شما را بیشتر با کدام نقش تان به یاد می آورند و درباره آن صحبت می کنند؟

با همه نقش هایم مرا می شناسند اما بیشتر از نقش مش خیرا... صحبت می کنند و این شخصیت را به یاد می آورند. به طور کل، مردم حافظه خوبی دارند و معمولا همه نقش ها در خاطرشان می ماند.

نقش مش خیرا... از آن نقش هایی است که با وجود گذشت سال ها از پخش سریال همچنان در یاد مخاطبان تلویزیون مانده است. درباره این شخصیت توضیح می دهید.

مش خیرا... رفتگر بود و در هر قسمت سریال یکی از داستان های جالب اتفاق افتاده در محله را تعریف می کرد. آدم مثبت و خیرخواهی بود. سریال هم شکل اپیزودیک داشت و در هر قسمتش یک قصه مستقل روایت می شد. سریال مش خیرا... در زمان خودش عالی بود و واقعا بیننده زیادی داشت. هنوز هم مردم از این سریال و زیبایی هایش حرف می زنند.

خاطره جالبی از بازی در این سریال به یاد دارید؟

آن اوایل که تازه ضبط سریال را شروع کرده بودیم یک روز خیابان را جارو می زدیم که رفتگر محله آمد و تا مرا دید ناراحت شد. فکر می کرد من جای او را گرفته ام و بیکار شده ام. از این بابت خیلی ناراحت بود. کلی با او شوخی کردم و سر به سرش گذاشتم و برایش توضیح دادم که داریم فیلمبرداری می کنیم و قرار نیست جای او را بگیریم. وقتی این را شنید و متوجه شد که در محله آنها فیلمبرداری می شود خیلی هم خوشحال شد.

آقای رحمتی حالا که سال ها از فعالیت تان می گذرد از مسیری

که در بازیگری آمده اید راضی هستید؟

بله، از همان ابتدا بازیگری را خیلی دوست داشتم و هنوز هم دارم. اگر به گذشته برگردم و بخواهم دوباره شغلی انتخاب کنم، قطعاً گزینه اول و آخرم بازیگری خواهد بود.